

Justitiedepartementet

# Promemorian Ett statligt identitetskort

Ju2026/01595

## 1 Sammanfattning

Skatteverket tillstyrker förslagen i promemorian. Förslagen bedöms kunna bidra till en mer sammanhållen och säker identitetsförvaltning samt minska risken för identitetsmissbruk. Skatteverket anser dock att förslaget med att bud ska kunna användas i vissa fall vid ansökan om statligt identitetskort och statlig e-legitimation ska tillämpas *mycket restriktivt*. Budförfarandet innebär en förhöjd risk för att felaktiga identiteter etableras eller att någon använder en annan persons identitet.

Skatteverket efterlyser en analys kring om det kan finnas skäl att återkalla ett statligt identitetskort när utlänningar som har tilldelats ett personnummer enligt 18 b § folkbokföringslagen (1991:481), FOL; och har fått ett statligt identitetskort utfärdat inte längre vistas i Sverige. Skatteverket efterlyser vidare en analys om det statliga identitetskortet ska återkallas om en persons samordningsnummer vilandeförklaras eller om Skatteverket ändrar identitetsnivån på personen som tilldelats samordningsnummer.

Skatteverket anser att det i den fortsatta beredningen bör säkerställas att den statliga e-legitimationen kan användas och erbjudas i offentliga e-tjänster även när en myndighet inte är ansluten till auktorisationssystemet. En sådan ordning skulle bidra till att den statliga e-legitimationen får den breda användning som eftersträvas med reformen, samtidigt som myndigheter med särskilda verksamhetsmässiga, säkerhetsmässiga eller infrastrukturella behov kan välja lösningar som svarar mot deras ansvar och uppdrag. Därigenom främjas såväl reformens samhällsnytta som en robust och ändamålsenlig offentlig digital infrastruktur.

Skatteverket lämnar i övrigt vissa synpunkter på förslagen i promemorian, bland annat i form av förslag till ny utformning av lagtext.

## **2 Skatteverkets synpunkter**

### **2.1 Förslag till förordning om statligt identitetskort (avsnitt 1.7)**

Förslagen till 2 kap. 1 § 3 och 5 kap. 2 § förordningen om statligt identitetskort anger att personnummer eller samordningsnummer ska finnas på det statliga identitetskortet samt att lagringsmediet på den statliga e-legitimationen ska innehålla personnummer eller samordningsnummer. I punkterna i lagrummen bör dessa identitetsbeteckningar anges på ett likalydande sätt, förslagsvis personnummer eller samordningsnummer. Det behöver således inte anges de lagar som föreskriver om dessa identitetsbeteckningar. Om man anser att lagarna bör anges bör det vara i den först nämnda 2 kap. 1 § 3 och inte i 5 kap. 2 § förordningen om statligt identitetskort eller i båda lagrummen.

Förslaget till 3 kap. 6 § andra stycket förordningen om statligt identitetskort anger att identitetskortets giltighetstid ska begränsas enligt 2 kap. 2 § för den som av fysiska skäl är tillfälligt förhindrad att lämna fingeravtryck. Det får anses att 2 kap. 2 § förordningen om statligt identitetskort anger detsamma som i andra stycket i 3 kap. 6 § förordningen om statligt identitetskort och om denna upprepning ska undvikas bör man stryka detta andra stycket. I sådant fall bör rubriken ovan 3 kap. 6 § förordningen om statligt identitetskort ändras till ”*Fingeravtryck*”.

I 5 kap. 2 § förslaget till förordningen om statligt identitetskort hänvisas det till de uppgifter som följer av 2 kap. 2 § lagen om statligt identitetskort. I den bestämmelsen anges endast en uppgift – ”svensk medborgare” – och i övrigt hänvisas det till rådets förordning (EU) 2025/1208. Den aktuella EU-förordningen reglerar identitetskort för unionsmedborgare och uppehållshandlingar för unionsmedborgare och deras familjemedlemmar när de utövar rätten till fri rörlighet” (artikel 2). Den behandlar inte e-legitimationer utan detta regleras separat. Hänvisningen i 5 kap. 2 § förordningen om statligt identitetskort bör därför vara till 2 kap. 1 § tredje stycket lag om statligt identitetskort, och inte 2 kap. 2 §.

Förslaget till 6 kap. 2 § förordningen om statligt identitetskort anger inte att återkallelse av ett statligt identitetskort som är utfärdat till en utlänning som har tilldelats ett personnummer enligt 18 b § FOL; och som omfattas av lagen (1976:661) om immunitet och privilegier i vissa fall ska beslutas av Polismyndigheten. Ett tillägg bör göras enligt följande. Bestämmelsen kan förslagsvis utformas på följande sätt.

2 § *Polismyndigheten beslutar om återkallelse av ett statligt identitetskort som är utfärdat till*

- 1. en utlänning som är folkbokförd i Sverige,*
- 2. en utlänning som har tilldelats ett personnummer enligt 18 b § folkbokföringslagen (1991:481) och som omfattas av lagen (1976:661) om immunitet och privilegier i vissa fall, eller*
- 3. en utlänning som efter att ha styrkt sin identitet har tilldelats ett samordningsnummer enligt lagen (2022:1697) om samordningsnummer.*

## **2.2 Medborgare och vissa utlänningar ska kunna få kortet (avsnitt 5.3) och Vilka myndigheter ska utfärda vilka kort? (avsnitt 5.4)**

En person som tillhör en främmande makts beskickning eller lönade konsulat eller dess betjäning och omfattas av lagen om immunitet och privilegier i vissa fall, folkbokförs endast om han eller hon är svensk medborgare eller var bosatt här när han eller hon kom att tillhöra beskickningen, konsulatet eller dess betjäning (5 § FOL). En person som inte ska folkbokföras enligt 5 § FOL får under vissa förutsättningar tilldelas ett personnummer (18 b § FOL). I vissa avsnitt i promemorian anges grupperna ”svenska medborgare, utlänningar som är folkbokförda i Sverige och utlänningar som inte är eller har varit folkbokförda och som efter att ha styrkt sin identitet har tilldelats ett samordningsnummer”. De som har tilldelats personnummer enligt 18 b § FOL nämns däremot inte. Om även denna kategori av sökande avses bör även de nämnas.

I promemorian beskrivs att när det gäller en person som har tilldelats ett personnummer enligt 18 b § FOL bör det krävas att personen befinner sig i Sverige för att ett statligt identitetskort ska kunna utfärdas. I författningsförslaget i 1 kap. 2 § lagen om statligt identitetskort finns inget explicit krav på att personen behöver befinna sig i Sverige. Om detta krav följer indirekt, exempelvis p.g.a. kravet i 1 kap. 2 § att utlänningen ska omfattas av lagen om immunitet och privilegier i vissa fall, så bör det beskrivas i övervägandena och författningskommentaren.

## **2.3 Ansökan ska göras personligen (avsnitt 5.8)**

Skatteverket instämmer i bedömningen i promemorian att ett budförfarande ska tillämpas mycket restriktivt eftersom sökanden inte inställer sig personligen. Möjligheterna att verifiera sökandens identitet med biometriska kontroller och att kontrollera att de uppgifter som ligger till grund för utfärdandet avser rätt person begränsas därmed. Det innebär en förhöjd risk för att felaktiga identiteter etableras eller att någon använder en annan persons identitet. Den mycket restriktiva tillämpningen bör också uttryckas i andra stycket med att det endast är när det föreligger synnerliga skäl som bud kan bli aktuellt. Ett tillägg bör göras.

I både överväganden och i författningskommentaren till 3 kap. 2 § andra stycket lagen om statligt identitetskort anges att ansökan om ett identitetskort utan funktion som resehandling får göras genom bud, om sökanden på grund av sjukdom eller funktionsnedsättning är förhindrad att inställa sig personligen. I regel bör hindret dessutom ha en viss varaktighet. Denna viktiga förutsättning för att använda bud bör framgå i lagtexten. Ett tillägg bör göras.

Det framgår vidare i förslaget till förordningen om statligt identitetskort att sökanden ska styrka sitt hinder mot personlig inställelse genom ett läkarintyg eller annat skriftligt intyg från en vårdgivare. Brå:s rapport *Intyget som dörröppnare till välfärdsystemet* (2015:8) visar att intyg används för att få tillgång till förfaranden som annars hade varit föremål för mer omfattande kontroll. Brå redogör för i rapporten om flera situationer där läkarintyg har missbrukats. Det handlar om att intyg utfärdats av oseriösa läkare, att läkare vilseletts genom felaktiga uppgifter från patienten, att läkare utsatts för påtryckningar eller hot samt att ekonomiska eller organisatoriska incitament påverkat intygsgivningen. Det innebär att läkarintyg inte alltid kan tas som en garanti för att de förhållanden som intygas är korrekta.

I promemorian anges vidare att för en kategori av sökande bör det inte vara möjligt att ansöka om ett identitetskort genom bud. Det gäller de personer som efter att ha styrkt sin identitet tilldelats ett samordningsnummer. Det framgår inte i förslaget till 3 kap. 2 § lagen om statligt identitetskort eller förslaget till förordningen om statligt identitetskort. Denna viktiga förutsättning bör framgå i författning. Ett tillägg bör göras.

De tillägg som bör göras kan förslagsvis utformas på följande sätt.

2 § Den som ansöker om ett statligt identitetskort ska inställa sig personligen.

En ansökan om ett identitetskort utan funktion som resehandling får dock göras genom bud, om sökanden på grund av sjukdom eller funktionsnedsättning är förhindrad att inställa sig personligen. *Hindret att inställa sig personligen ska ha viss varaktighet och det ska föreligga synnerliga skäl för att ansökan ska få göras genom bud.*

*Ansökan genom bud får inte göras av en utlänning som efter att ha styrkt sin identitet tilldelats samordningsnummer enligt lagen om (2022:1697) samordningsnummer.*

## **2.4 Vid fel eller missbruk ska kortet återkallas (avsnitt 5.13)**

I promemorian tas frågan upp vad som bör gälla om en utlänning som har fått ett statligt identitetskort i egenskap av folkbokförd i Sverige av någon anledning upphör att vara folkbokförd (s. 87).

*Utlänning tilldelats personnummer enligt 18 b § FOL*

Det finns emellertid inga överväganden i promemorian om vad som bör gälla när utlänningar som har tilldelats ett personnummer enligt 18 b § FOL och har fått ett statligt identitetskort utfärdat inte längre vistas i Sverige.

Folkbokföringslagen föreskriver att Skatteverket kan tilldela dessa personer ett personnummer enligt 18 b § FOL om personen har rätt att vistas i landet och har sin regelmässiga dygnsvila eller egentliga hemvist i landet under minst ett år. Skatteverket tilldelar personnummer enligt 18 b § FOL efter begäran av Regeringskansliet (5 § första stycket folkbokföringsförordningen [1991:749], FOF). Det finns inget författningsstöd för Skatteverket att göra en registrering när utlänningen som har tilldelats ett personnummer enligt 18 b § FOL har lämnat Sverige och inte längre omfattas av lagen om immunitet och privilegier i vissa fall. Det går således inte att kontrollera hos Skatteverket om utlänningen fortfarande befinner sig i landet och omfattas av lagen om immunitet och privilegier i vissa fall eller har flyttat från Sverige.

*Samordningsnummer för person som har styrkt identitet*

Det finns inte heller några överväganden i promemorian om vad som bör gälla när ett samordningsnummer blir vilandeförklarat under identitetskortets giltighetstid och om detta bör vara ett skäl till återkallelse av identitetskortet.

Ett samordningsnummer ska förklaras vilande om det inte har kommit in någon ansökan om förnyelse vid utgången av det femte kalenderåret efter det år numret tilldelades eller senast förnyades. Ett samordningsnummer ska också förklaras vilande om det finns andra skäl för det (3 kap. 2 § lagen [2022:1697] om samordningsnummer). Andra skäl för att vilandeförklara ett samordningsnummer kan exempelvis finnas när samordningsnumret tilldelats på felaktiga grunder, t.ex. med stöd av falska identitetsuppgifter, eller personen har avslutat studier eller en tillfällig tjänst och dessutom har lämnat landet eller någon har tilldelats flera samordningsnummer som ligger till grund för olika identiteter eller personen har bosatt sig i landet och ska folkbokföras (prop. 2020/21:160 s. 67 f. och 99). Skatteverket vill poängtera att ett samordningsnummer som har förklarats vilande bör inte användas utan närmare kontroll.

Skatteverket efterlyser en analys kring om det kan finnas skäl att återkalla ett statligt identitetskort om personens samordningsnummer har vilandeförklarats. Därtill kan identitetsnivån efter Skatteverkets utredning komma att ändras, exempelvis från styrkt till sannolik. En sådan förändring kan vara av väsentlig betydelse. Det bör därför i den fortsatta beredningen belysas hur sådana situationer ska hanteras, inklusive om de bör kunna utgöra grund för

återkallelse. En utlänning med samordningsnummer behöver inte ha samma starka koppling till Sverige som den som är folkbokförd. Detta skulle kunna medföra särskilda risker (jfr s. 73) och det framstår inte som på förhand givet att slutsatsen bör bli motsvarande som för personer som upphör att vara folkbokförda under identitetskortets giltighetstid.

En annan tänkbar hantering är att det införs reglering som innebär att passmyndigheten ska ansöka om förnyelse av ett samordningsnummer i samband med utfärdande av ett statligt identitetskort. Passmyndigheten ska då genomföra identitetskontroll även i ärendet om förnyelse av samordningsnummer (11 och 16 §§ förordningen [2023:363] om samordningsnummer). På så vis kan det i möjligaste mån undvikas att samordningsnumret blir förklarat vilande under identitetskortets giltighetstid.

Ytterligare en annan tänkbar hantering skulle kunna vara att Polismyndigheten ges rätt att meddela föreskrifter om en kortare giltighetstid för statliga identitetskort för det fall preliminärt vilandeförklaringsdatum för samordningsnumret ligger nära i tiden. Det skulle i sådant fall kunna regleras i anslutning till övriga bestämmelser om giltighetstiden i särskilda fall i 2 kap. i förslaget till förordning om statligt identitetskort.

## **2.5 Hur en ansökan om en statlig e-legitimation görs (avsnitt 6.3)**

Skatteverket anser att förslaget att en ansökan om statlig e-legitimation ska kunna ske genom bud ska tillämpas mycket restriktivt då det finns risk för att det missbrukas eftersom sökandens identitet inte kommer att ha verifierats genom en biometrisk kontroll. Bedömningen i promemorian är att budförfarandet är tillräckligt säkert även för e-legitimation eftersom budets identitet kontrolleras och sökandens identitet kontrolleras genom granskning av den identitetshandling som budet visar upp samt handlingarna i ansökan. Skatteverket anser emellertid att e-legitimationens tillitsnivå ytterst är beroende av att den bakomliggande identiteten har säkerställts genom en tillförlitlig biometrisk grundidentifiering.

En bristfällig grundidentifiering får genomslag i både den fysiska och den digitala miljön. Om en statlig e-legitimation utfärdas på grundval av felaktiga eller otillräckligt verifierade identitetsuppgifter riskerar den att användas för att legitimera sig i kontakter med myndigheter, företag och andra aktörer och kan användas för att ingå avtal, ansöka om ersättningar eller krediter, få tillgång till digitala tjänster eller lämna uppgifter med den legitimitet som normalt förutsätter att identiteten är säkerställd. Brister i den ursprungliga identitetskontrollen kan därmed skapa förutsättningar för bedrägerier, identitetsmissbruk och annan identitetsrelaterad brottslighet.

## **2.6 Krav på att godta verifiering med vissa e-legitimationer (avsnitt 6.7)**

Skatteverket anser att det i den fortsatta beredningen bör tydliggöras att offentliga aktörer ska kunna erbjuda den statliga e-legitimationen som ett alternativ för identifiering och inloggning även i de fall aktören inte använder de tjänster för elektronisk identifiering som tillhandahålls genom auktorisationssystemet enligt lagen (2023:704) om auktorisationssystem i fråga om tjänster för elektronisk identifiering och för digital post. Skatteverket ser ett värde i att skilja mellan å ena sidan frågan om vilka e-legitimationer som ska kunna användas i offentliga e-tjänster och å andra sidan frågan genom vilken teknisk eller avtalsmässig lösning dessa e-legitimationer tillhandahålls. En myndighet bör kunna erbjuda den statliga e-legitimationen som inloggningsalternativ oavsett om myndigheten anskaffar identifieringstjänster genom auktorisationssystemet eller genom en annan lösning som uppfyller verksamhetens krav på säkerhet, robusthet och kontinuitet.

Skatteverket vill därutöver framhålla att ett centralt syfte med den statliga e-legitimationen är att uppnå bred användning och hög samhällsnytta genom att erbjuda en statlig utfärdad e-legitimation som kan användas i såväl offentliga som privata digitala tjänster. För att uppnå detta syfte är det viktigt att den statliga e-legitimationen kan användas i de digitala tjänster som nyttjas mest frekvent av privatpersoner och företag. Om möjligheten att erbjuda den statliga e-legitimationen är beroende av anslutning till auktorisationssystemet uppstår en risk för att regelverket begränsar användningen av den e-legitimation som reformen samtidigt syftar till att ge bred spridning. Detta skulle minska såväl nyttan för enskilda som genomslaget för reformen som helhet.

Skatteverket anser därför att författningsförslagen bör utformas så att den statliga e-legitimationen kan erbjudas som ett inloggningsalternativ även av myndigheter som, av verksamhetsmässiga, säkerhetsmässiga eller infrastrukturella skäl, inte använder de tjänster för elektronisk identifiering som tillhandahålls genom auktorisationssystemet. Förutsättningarna för en bred användning av den statliga e-legitimationen och därmed de samhällsnyttor som eftersträvas med reformen skulle därigenom stärkas.

Skatteverket har i en särskild promemoria hemställt om att undantas från den obligatoriska anslutningen till auktorisationssystemet när det gäller tjänster för elektronisk identifiering. Som grund för detta har myndigheten bland annat anfört att auktorisationssystemets nuvarande tjänsteutbud inte fullt ut motsvarar Skatteverkets behov samt att myndigheten behöver bibehålla rådighet över centrala digitala funktioner såsom elektronisk identifiering

(Undantag från obligatorisk anslutning till auktorisationssystemet i fråga om tjänster för elektronisk identifiering dnr 8-208500-2026).

## **2.7 Vissa uppgifter ska förstöras omedelbart (avsnitt 9.13.3)**

Innan ett pass eller statligt identitetskort lämnas ut ska sökanden på begäran låta passmyndigheten ta hans eller hennes ansiktsbild och fingeravtryck för kontroll av att dessa motsvarar den ansiktsbild och de fingeravtryck som finns sparade i passet eller identitetskortet. När kontrollen har gjorts bör den ansiktsbild och de fingeravtryck som har tagits omedelbart förstöras. Samma sak bör gälla för de biometriska uppgifter som har tagits fram ur ansiktsbilden och fingeravtrycken (förslaget till 26 § andra stycket pass- och identitetskortsdata-lag). I andra stycket nämns inte att de biometriska uppgifter som tagits fram ur den ansiktsbild och de fingeravtryck som finns sparade i passet eller det statliga identitetskortet också ska förstöras. Ett tillägg bör göras i bestämmelsen i 26 § andra stycket och kan förslagsvis utformas på följande sätt.

När en kontroll vid utlämnande enligt 11 c § 2 passlagen eller 4 kap. 2 § 2 lagen om statligt identitetskort har gjorts, ska den ansiktsbild och de fingeravtryck som har tagits, *samt de uppgifter som hämtats från identitetsbehandlingen för kontroll*, omedelbart förstöras. Detsamma gäller för de biometriska uppgifter som har tagits fram ur ansiktsbilden och fingeravtrycken.

## **2.8 Övergångsperioden för andra identitetskort och e-legitimationer (avsnitt 11.2)**

I promemorian föreslås att den som har ett identitetskort för folkbokförda i Sverige och ansöker om ett statligt identitetskort ska ge in det gamla identitetskortet till passmyndigheten för makulering senast när det statliga identitetskortet lämnas ut.

Uppgifterna om identitetskortet för folkbokförda i Sverige i Skatteverkets databas bör återspegla aktuell status för de identitetskort som passmyndigheten har makulerat. Passmyndigheten bör därför ha en skyldighet att underrätta Skatteverket om de identitetskort som makuleras.

Skatteverket föreslår därför att övergångsbestämmelserna till förslaget till lagen (2026:00) om statligt identitetskort kompletteras enligt följande:

6. Vid tillämpningen av 4 kap. 3 § ska identitetskort för folkbokförda i Sverige, nationella identitetskort och andra bärare av statliga e-legitimationer utfärdade med stöd av lagen (2026:000) om statlig e-legitimation och elektronisk identifiering jämföras med tidigare utfärdade statliga identitetskort. *När ett*

*identitetskort för folkbokförda i Sverige har makulerats ska passmyndigheten underrätta Skatteverket.*

## **2.9 Hur återkallelseärenden ska hanteras (avsnitt 11.3) och Överföring av registerinformation (avsnitt 11.4)**

Skatteverket anser att ansvaret för återkallelseärenden som avser identitetskort för folkbokförda i Sverige bör övergå till Polismyndigheten i samband med att den nya ordningen för statliga identitetskort träder i kraft den 1 september 2029. Den nya regleringen bör därför tillämpas även på sådana återkallelseärenden från och med detta datum, under förutsättning att Skatteverket inte redan har inlett ärendet före ikraftträdandet.

I anslutning till detta bör Skatteverkets databas med en samling av uppgifter om identitetskort för folkbokförda i Sverige föras över till Polismyndigheten. En sådan överföring skulle ge Polismyndigheten ett samlat ansvar för statliga identitetshandlingar och möjliggöra för Skatteverket att avveckla sin kvarvarande verksamhet på området.

Skatteverket bedömer att en samlad hantering hos Polismyndigheten är positiv för allmänheten eftersom det blir tydligare vilken myndighet enskilda ska vända sig till i frågor om identitetshandlingar. En sådan lösning framstår också som ändamålsenlig ur ett statligt resursperspektiv, eftersom Skatteverket inte behöver behålla en särskild organisation för en verksamhet som till stora delar är avvecklad.

## **2.10 Konsekvenser för identitetsförvaltningen i Sverige (avsnitt 12.1)**

Av tillgänglighetsskäl föreslås ett undantag från kravet på personlig inställelse vid ansökan av statligt identitetskort och vid ansökan om statlig e-legitimation för personer som på grund av varaktig sjukdom eller funktionsnedsättning är förhindrade att inställa sig personligen. Förslaget bygger delvis på de förslag som lämnades i 2017 års ID-kortsutredning. Sedan 2019 har problemen med organiserad brottslighet, kriminell ekonomi och identitetsrelaterad brottslighet ökat, samtidigt som identitetens betydelse i både den fysiska och digitala miljön har stärkts. Mot den bakgrunden framstår behovet av robusta identitetskontroller som större i dag än när förslaget ursprungligen utformades. Skatteverket anser att promemorian inte tillräckligt belyser hur samhällsutvecklingen kopplad till kriminell ekonomi och organiserad brottslighet påverkar riskerna med ett system där statliga identitetshandlingar kan utfärdas utan att sökandens identitet verifieras genom personlig inställelse och

biometrisk kontroll. Det personliga mötet innebär dessutom att personalen kan göra en bedömning av om sökandens uppgifter i fråga om t.ex. födelsedatum eller längd är korrekta. Dessa konsekvenser bör diskuteras i detta avsnitt.

## **2.11 Förslaget till lag om statligt identitetskort (avsnitt 13.1)**

Det saknas en legal definition av vad som avses med identitet. Det finns inte heller vägledande förarbetsuttalanden om hur begreppets närmare innebörd generellt sett ska tolkas. I betänkandet Säkrare verifiering av identitet (SOU 2026:55) anges att en tolkning av vad som avses med identitet har i stället växt fram i praxis, främst på utlänningsrättens område, och identiteten anses då som utgångspunkt omfatta personens namn, födelsetid och medborgarskap (se MIG 2010:17, MIG 2023:7 och MIG 2024:6). Av den ändring i 28 § FOL som trädde i kraft den 1 september 2022 framgår att en anmälan om inflyttning ska innehålla bland annat dessa uppgifter. I förarbetena till ändringen gjordes bedömningen att begreppet identitet i folkbokföringslagen innefattar uppgift om namn, födelsetid och medborgarskap (SOU 2026:55 s. 61 och prop. 2021/22:217 s. 35). Det föreslås vidare i betänkandet Säkrare verifiering av identitet en ny lag om biometrisk verifiering av identitet och där föreslås en definition av identitet; med identitet avses uppgifter om namn, födelsetid och medborgarskap (förslaget till 1 kap. 5 § lagen om biometrisk verifiering av identitet).

I författningskommentaren till 3 kap. 3 § förslaget till lagen om statligt identitetskort står följande. Med identitet avses i huvudsak namn och födelsetid. Övriga personuppgifter kan t.ex. avse medborgarskap. Samma definition anges även i övervägandena (se avsnitt 5.9). I författningskommentaren till förslaget till 12 § pass- och identitetskortsdatalagen är definitionen av identiteten utvidgad mot den definition som anges ovan i promemorian. Där anges att den information som registret enligt punkten ett får innehålla om dessa personer är namn, personnummer, samordningsnummer och andra uppgifter som rör identitet. Andra uppgifter som rör identitet kan vara exempelvis, medborgarskap, födelseort, kön, längd och namnteckning (se avsnitt 13.2). Skatteverket anser att det är viktigt att ett så grundläggande och centralt begrepp som identitet inte skiljer sig åt i två produkter från Regeringskansliet.

Detta remissvar har beslutats av generaldirektören Fredrik Rosengren och föredragits av den rättsliga experten Susanne Ritseson. Vid den slutliga handläggningen har också följande deltagit: överdirektören Gunilla Åsenius, avdelningschefen Dan Axelsson, rättschefen Michael Erliksson, enhetschefen

Robert Grossi, sektionscheferna Anne Charlotte Hakefjäll och Susanne Krieg,  
strategen Tomas Leffler samt verksamhetsutvecklaren Robert Malm.

Fredrik Rosengren